

KAMER VOOR GERECHTSDEURWAARDERS

Beslissing in de zaak onder nummer van: GDWverzet338.2015

KAMER VOOR GERECHTSDEURWAARDERS TE AMSTERDAM

Beslissing van 30 juni 2015 zoals bedoeld in artikel 39, vierde lid, van de Gerechtsdeurwaarderswet inzake de beschikking van 7 april 2015 met zaaknummer 919.2014 en het daartegen ingestelde verzet met zaaknummer 338.2015 ingesteld door:

[],
wonende te [],
klager,

tegen:

[],
gerechtsdeurwaarder te [],
beklaagde.

1. Ontstaan en verloop van de procedure

- Bij brief met bijlagen, ingekomen op 4 december 2014, heeft klager een klacht ingediend tegen beklaagde, hierna: de gerechtsdeurwaarder.
- Bij verweerschrift, ingekomen op 6 januari 2015, heeft de gerechtsdeurwaarder op de klacht gereageerd.
- Bij beslissing van 7 april 2015 heeft de voorzitter de klacht als zijnde kennelijk ongegrond afgewezen. Klager is een afschrift van de beslissing van de voorzitter toegezonden bij brief van 13 april 2015.
- Bij brief, ingekomen op 17 april 2015, heeft klager verzet ingesteld tegen de beslissing van de voorzitter.
- Het verzetschrift is behandeld ter openbare terechtzitting van 19 mei 2015 alwaar klager en de gerechtsdeurwaarder zijn verschenen. Van de behandeling ter zitting is een proces-verbaal opgemaakt.
- De uitspraak is bepaald op 30 juni 2015.

2. De ontvankelijkheid van het verzet

Klager heeft verzet ingesteld binnen veertien dagen na de dag van verzending van een afschrift van voormelde beslissing van de voorzitter, zodat hij in het verzet kan worden ontvangen.

3. De feiten

Uitgegaan wordt van de volgende feiten en omstandigheden:

De gerechtsdeurwaarder is belast met het incasseren van een destijds aan klager en aan zijn (ex-partner) verstrekte lening. Met klager is een regeling afgesproken die inhield dat zolang klager stipt zou aflossen, zijn ex-partner niet zou worden aangesproken. Daarbij heeft de opdrachtgever van de gerechtsdeurwaarder zijn rechten op verhaal op de ex-partner nadrukkelijk voorbehouden.

4. De oorspronkelijke klacht

Klager beklagt zich er over dat deze thans verhaal zoekt op zijn ex-partner. De gerechtsdeurwaarder gaat dezelfde schuld dus tweemaal incasseren. Volgens klager maakt de gerechtsdeurwaarder misbruik van zijn bevoegdheid, omdat klager indertijd een regeling heeft getroffen voor de gehele schuld, hij stipt heeft afbetaald en de schuld nagenoeg geheel heeft afgelost. Zijn ex-vrouw is niet aansprakelijk voor de betaling van de schulden. Dat is indertijd bij de scheiding en de verdeling van de gemeenschap zo afgesproken. Andere gerechtsdeurwaarders houden met die regeling rekening, maar deze gerechtsdeurwaarder niet.

5. De beslissing van de voorzitter

5.1 De voorzitter heeft als volgt op de klacht overwogen:

‘4.2 Klager heeft niet aannemelijk gemaakt dat de gerechtsdeurwaarder zich niet aan de regeling houdt en daardoor misbruik van zijn bevoegdheid maakt. De gerechtsdeurwaarder heeft toegelicht dat klager en zijn ex-partner hoofdelijk aansprakelijk zijn voor de terugbetaling van de lening. Wellicht leeft bij klager de gedachte dat na het voldoen aan de met hem afgesproken regeling de schuld is voldaan. Uit de brief van de gerechtsdeurwaarder van 28 oktober 2008 blijkt echter duidelijk dat het aanbod alleen op klager van toepassing is en niet op de ex-partner. Ten aanzien van haar behoudt de bank het recht op verhaal van het restant dat nog open staat op het moment dat klager klaar is met aflossen. Dat moment is kennelijk nu aangebroken omdat de ex-partner voor haar deel in de schuld nooit een regeling heeft getroffen. Het thans nog openstaande bedrag aan rente mag dus op haar verhaald gaan worden. Klager had ook een betalingsregeling kunnen treffen die zijn ex-partner in het geheel zou vrijwaren. Overigens is door de gerechtsdeurwaarder ook de ex-partner aangeschreven om een regeling te treffen. Zij heeft daarvan echter geen gebruik gemaakt.’

5.2 Op grond hiervan heeft de voorzitter de klacht van klager als zijnde kennelijk ongegrond afgewezen.

6. De gronden van het verzet

In verzet heeft klager aangevoerd dat hij zich niet met de beschikking van de voorzitter kan verenigen, omdat de voorzitter partijdig is en de berekening van de gerechtsdeurwaarder niet op juistheid heeft gecontroleerd. Daarnaast stelt klager zich op het standpunt dat er geen restant van de vordering aanwezig is, omdat hij alles zou hebben betaald. De ex-partner van klager wordt derhalve ten onrechte door de gerechtsdeurwaarder tot betaling van het restant verschuldigde aangesproken.

7. De beoordeling van de gronden van het verzet

7.1 Het verzet kan naar het oordeel van de Kamer niet slagen. Het onderzoek in verzet heeft naar het oordeel van de Kamer niet geleid tot vaststelling van andere feiten dan wel tot andere beschouwingen en gevolgtrekkingen dan die vervat in de beslissing van de voorzitter waarmee de Kamer zich verenigt. De Kamer merkt daarbij op dat de aan

klager gegeven rentestop gelet op het in de brief van 28 oktober 2014 gemaakte voorbehoud ten aanzien van zijn ex-partner uitsluitend voor hem geldt. Van enig machtsmisbruik door de gerechtsdeurwaarder is geen sprake geweest. De Kamer acht de beslissing van de voorzitter derhalve juist en de door klager aangevoerde gronden geven evenmin aanleiding de motivering van de beslissing aan te passen.

7.2 Op grond van voorgaande wordt beslist als volgt.

BESLISSING:

De Kamer voor Gerechtsdeurwaarders:

- verklaart het verzet ongegrond.

Aldus gegeven door mr. J.H.C. Schouten, voorzitter, en mr. A. Sissing en A.M. Maas, leden en uitgesproken ter openbare terechtzitting van 30 juni 2015, in tegenwoordigheid van de secretaris.

Tegen deze beslissing staat op grond van het bepaalde in artikel 39, lid 4 van de Gerechtsdeurwaarderswet geen rechtsmiddel open.